

ỦY BAN NHÂN DÂN
TỈNH THANH HOÁ
SỞ Y TẾ

CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Số: 1899/SYT-CDYT
V/v Phổ biến tài liệu tuyên truyền
đấu tranh phản bác Pháp luân công

Thanh Hoá, ngày 22 tháng 7 năm 2019

Kính gửi: Giám đốc các cơ quan, đơn vị trực thuộc Sở Y tế tỉnh Thanh Hóa

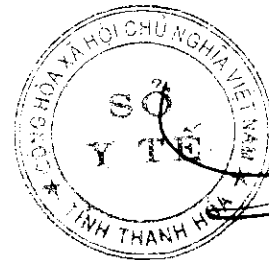
Sở Y tế nhận được công văn số 9127/UBND-VX ngày 17/7/2019 về việc phổ biến tài liệu tuyên truyền đấu tranh phản bác Pháp luân công của Văn phòng Ủy ban nhân dân tỉnh.

Lãnh đạo Sở Y tế, Công đoàn Ngành Y tế thống nhất đề nghị Giám đốc các cơ quan, đơn vị trong toàn Ngành Y tế tổ chức phổ biến, quán triệt nội dung tài liệu (*Tuyên truyền đấu tranh phản bác Pháp luân công số 236/BTTTT-TTCS ngày 05/7/2019 của Bộ Thông tin và Truyền thông gửi kèm*) đến cán bộ, Đảng viên, công chức, viên chức, người lao động tại cơ sở. *M. Thanh*

Nơi nhận:

- Như kính gửi;
- Lưu VP, CDYT.

KT. GIÁM ĐỐC
PHÓ GIÁM ĐỐC

Phạm Ngọc Thơm

2

3

4

TÀI LIỆU TUYÊN TRUYỀN

Đấu tranh phản bác Pháp luân công

(Phổ biến trong nội bộ các cơ quan, tổ chức, đơn vị, tổ dân phố, khu dân cư)

I. SỰ RA ĐỜI VÀ HOẠT ĐỘNG CỦA PHÁP LUÂN CÔNG

1. Trên thế giới

Pháp luân công hay còn gọi là "Pháp luân đại pháp" do Lý Hồng Chí người Trung Quốc sáng lập năm 1992. Lý Hồng Chí tham gia luyện tập khí công của các trường phái Phật gia, Đạo gia và học võ đạo của Thái Lan. Từ năm 1992 đến năm 1996, Lý Hồng Chí đi nhiều nơi ở Trung Quốc để giảng dạy, truyền bá Pháp luân công, đồng thời xây dựng hệ thống tổ chức luyện tập và hỗ trợ người tu luyện ở nhiều địa phương. Một số tổ chức nước ngoài mời Lý Hồng Chí sang Mỹ, Pháp, Ôxtrâyliia, Đài Loan (Trung Quốc) để giảng dạy về Pháp luân công. Năm 1996, Lý Hồng Chí sang Mỹ và được Chính phủ Mỹ cho định cư, để mở rộng việc truyền bá Pháp luân công ra khắp thế giới.

Trước trào lưu luyện tập Pháp luân công ở Trung Quốc, một giáo sư trường Đại học Sư phạm Thiên Tân (Trung Quốc) viết bài báo khoa học chỉ ra những vấn đề phản khoa học và hệ lụy về xã hội của trào lưu này. Trong các ngày từ 18 đến 24/4/1999, Pháp luân công huy động hàng nghìn người biểu tình, bao vây Đại học Sư phạm Thiên Tân, phản đối bài báo và đòi Chính phủ Trung Quốc phải công nhận tính hợp pháp của tổ chức này. Ngày 25/4/1999, Pháp luân công huy động khoảng 10.000 người đến ngồi trước Trung Nam Hải ở Thủ đô Bắc Kinh (khu vực làm việc của các cơ quan lãnh đạo Trung Quốc), đòi Chính phủ Trung Quốc phải công nhận tính hợp pháp của Pháp luân công với tư cách một tổ chức tôn giáo. Một số người tham gia đe dọa tự sát tập thể nếu chính quyền đàn áp. Trưa ngày 23/01/2001 tại DM Tưởng niệm, các Anh hùng liệt sỹ trên Quảng trường Thiên An Môn, Thủ đô Bắc Kinh, một số thành viên của tổ chức này tiến hành tự thiêu tập thể. Công an Trung Quốc kịp thời khống chế nhưng vẫn có 01 người chết và 04 người bị thương do bỏng. Qua điều tra của cơ quan chức năng Trung Quốc chỉ phát hiện là những người gặp khó khăn, bị tổ chức này lừa gạt để tham gia tự thiêu tập thể.

Từ năm 2000, nhiều quốc gia khác cũng bắt đầu xuất hiện trào lưu Pháp luân công, giải rời Pháp luân công, để người dân ở các quốc gia không cho Pháp luân công hoạt động, truy nã Lý Hồng Chí và các thành viên đang bành phả, lợi dụng lòng tin của số đông nhân dân để lợi dụng mạng lưới tổ chức để chống chế độ, gây rối loạn chính trị, kinh tế, xã hội, văn hóa, đạo đức, phá vỡ trật tự thay đổi công bằng, tiến bộ xã hội, đe dọa hòa bình, ổn định và phát triển của quốc gia.

giáo, phản khoa học, có tính chất nguy hại nghiêm trọng đối với xã hội, thể hiện ở những đặc trưng sau: (i) Sùng bái giáo chủ (Lý Hồng Chí); (ii) kiểm soát tinh thần người tu tập; (iii) truyền bá tà thuyết mê tín dị đoan; (iv) cưỡng thu tiền của người dân; (v) lập hội bí mật; (vi) đe dọa cộng đồng.

Hiện nay, Pháp luân công đã phát triển ở 114 quốc gia và vùng lãnh thổ, với trên 100 triệu người tham gia. Ở ngoài nước, Lý Hồng Chí tiếp tục chỉ đạo thành lập hệ thống cơ sở bí mật, hoạt động ngấm ngầm của Pháp luân công tại Trung Quốc; đồng thời lợi dụng sự hậu thuẫn của một số nước phương Tây để tuyên truyền phát triển Pháp luân công ra nhiều nước khác. Một số nước như: Nga, Cadắcxtan, Myanma, Indônêxia... lo ngại trước những hoạt động phức tạp của Pháp luân công gây nguy hại về an ninh chính trị, trật tự an toàn xã hội đã cấm Pháp luân công hoạt động.

2. Ở Việt Nam

Pháp luân công du nhập vào Việt Nam từ năm 2000 thông qua nhiều con đường như: Học sinh, sinh viên du học, khách du lịch, truyền thông qua mạng xã hội và tài liệu, sách, báo nước ngoài. Theo thống kê sơ bộ của cơ quan chức năng của ta (tính đến tháng 4/2019), có trên 8.000 người tham gia Pháp luân công tại 62/63 tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương¹; đối tượng tham gia chủ yếu là người cao tuổi, cán bộ nghỉ hưu, thanh niên, sinh viên, cá biệt có những người là đảng viên, người trong lực lượng vũ trang, nhà khoa học, giáo viên, bác sĩ, văn nghệ sĩ...

Để tuyên truyền, phổ biến về Pháp luân công, các đối tượng theo Pháp luân công đã sử dụng nhiều cách thức, thủ đoạn khác nhau từ lén lút đến công khai, như: (i) Len lỏi vào vùng sâu, vùng xa, những nơi chính quyền địa phương khó kiểm soát, lợi dụng những hoạt động từ thiện nhân đạo tiếp cận người dân để tuyên truyền, hướng dẫn luyện tập Pháp luân công; (ii) Một số giáo viên theo Pháp luân công tuyên truyền, hướng dẫn học sinh luyện tập Pháp luân công trong giờ học (ở Bắc Giang); hoặc lén lút phát tán tài liệu lẫn trong sách vở, đồ dùng của giáo viên, học sinh và phụ huynh học sinh ngay trong khuôn viên nhà trường (ở Tuyên Quang); lợi dụng các khóa học hè để lồng ghép hướng dẫn học sinh luyện tập Pháp luân công (ở Hà Nội, thành phố Hồ Chí Minh)...; (iii) Từ các tiếp xúc với thân nhân của lãnh đạo các cấp để tuyên truyền, tác động, tranh thủ vận động công nhận tư cách pháp nhân cho Pháp luân công; (iv) Phát tán hàng chục nghìn tài liệu (sách, đĩa DVD, tờ rơi...) ở những nơi công cộng, khu đông dân cư...; (v) Lập trên 30 trang Web, hàng trăm tài khoản trên mạng xã hội có địa chỉ ở trong nước và ngoài nước để chia sẻ, hướng dẫn luyện tập Pháp luân công; (vi) Gửi tài liệu qua đường bưu chính đến một số cơ quan nhà nước,

¹Tỉnh Tây Ninh chưa phát hiện hoạt động của các nhóm, đối tượng liên quan đến Pháp luân công

tổ chức, đoàn thể xã hội, một số đồng chí lãnh đạo Đảng, Nhà nước; (vii) Lập các đoàn nghệ thuật “Hồng Ân”, “Thiên quốc nhạc đoàn Việt Nam” biểu diễn miễn phí tại các sự kiện (lễ khai trương, Tết Trung thu...) để quảng bá hình ảnh Pháp luân công; (viii) Thành lập câu lạc bộ tại các điểm sinh hoạt công cộng (quảng trường, công viên, vườn hoa...) để trực tiếp hướng dẫn luyện tập Pháp luân công, gây sự chú ý, quan tâm của người dân.

Trong thời gian qua, Pháp luân công đã có những hoạt động vi phạm pháp luật, mang màu sắc chính trị đối lập, phá hoại an ninh chính trị, trật tự an toàn xã hội, như:

- Lợi dụng việc Quốc hội xin ý kiến Nhân dân về sửa đổi Hiến pháp năm 1992, một số đối tượng theo Pháp luân công đã xuyên tạc và đòi xóa bỏ chủ nghĩa Mác - Lê Nin, tư tưởng Hồ Chí Minh, đòi phải lấy nguyên lý “chân - thiện - nhân” của Lý Hồng Chí để xây dựng Hiến pháp mới.

- Năm 2011, Tòa án nhân dân thành phố Hà Nội xét xử sơ thẩm vụ án Vũ Đức Trung là đối tượng tham gia Pháp luân công và đồng lõa về tội “Đưa trái phép thông tin trên mạng viễn thông” theo Điều 226, Bộ luật hình sự. Vì lý do việc này, hàng trăm đối tượng theo Pháp luân công đã tụ tập biểu tình trước trụ sở Tòa án nhân dân thành phố Hà Nội đòi trả tự do cho Vũ Đức Trung và đồng bọn, gây rối an ninh trật tự.

- Năm 2014, bốn đối tượng tham gia Pháp luân công là Nguyễn Doãn Kiên (Hà Nội), Trịnh Minh Khánh (Thanh Hóa), Vũ Hồng Tố (Nghệ An), Nguyễn Văn Kiệm (Gia Lai) đi trên 02 xe máy mang búa tạ vào khu vực Lăng Chủ tịch Hồ Chí Minh với ý đồ đập phá Lăng, đòi đưa thi hài Chủ tịch Hồ Chí Minh ra khỏi Lăng. Tòa án nhân dân thành phố Hà Nội đã kết xử, tuyên phạt bốn đối tượng trên về tội “Gây rối an ninh công cộng” theo Điều 237, Bộ luật hình sự, với tổng hình phạt 19 năm tù giam. Trước đó, các đối tượng này đã có ý đồ dùng dây cáp để kéo đổ tượng đài Lê Nin tại Công viên Lê Nin, Hà Nội, nhưng bất thành do dây cáp bị đứt, sau đó Nguyễn Doãn Kiên đã viết bài đăng trên facebook cá nhân.

- Năm 2018, Tòa án nhân dân thành phố Thái Nguyên, tỉnh Thái Nguyên xét xử bốn đối tượng tham gia Pháp luân công về tội “Cướp tài sản” theo Điều 135, Bộ luật hình sự, và tội “Cướp giật tài sản” theo Điều 136, Bộ luật hình sự. Có khoảng 100 đối tượng theo Pháp luân công tụ tập ở khu vực trung tâm thành phố để tuyên truyền việc tập luyện Pháp luân công rồi cho các kích nổ cho rằng bốn đối tượng bị Tòa án xét xử là do tập tụ tại nơi này của họ chứ họ không truy cứu trách nhiệm hình sự.

- Một số đối tượng theo Pháp luân công đã lợi dụng danh tiếng của Lý Hồng Chí để lôi kéo, dụ dỗ, lừa gạt người dân, nhất là người dân vùng nông thôn, vùng miền núi để mua hàng hóa của họ.

tài liệu về Pháp luân công; đồng thời lợi dụng những sơ hở, thiếu sót trong công tác quản lý và đấu tranh của chính quyền địa phương đã có những hành động vu cáo, xuyên tạc, kích động chống đối chính quyền, gây phức tạp nghiêm trọng đến an ninh chính trị, trật tự an toàn xã hội trên địa bàn.

- Một số đối tượng theo Pháp luân công đã công khai trương các băng rôn, khẩu hiệu, viết bài đăng trên các trang mạng xã hội chống phá Đảng, Nhà nước ta, như: “*Pháp luân công bị Đảng Cộng sản Việt Nam đàn áp*”, “*Xin bỏ thẻ Đảng, thẻ Đoàn*”, “*Ủng hộ thoái Đảng, thoái Đoàn*”...

II. BẢN CHẤT CỦA PHÁP LUÂN CÔNG

1. Mục đích của Pháp luân công

Pháp luân công thực chất không phải là một tôn giáo, tôn giáo, không có giáo lý, giáo luật hoàn chỉnh mà vay mượn cắt xén của các tôn giáo khác để hình thành. Một số chức sắc Phật giáo sau khi nghiên cứu về những “lý giải”, “luận thuyết” trong sách “Chuyên pháp luân” của Pháp luân công cho rằng, Lý Hồng Chí đã đánh cắp từ ngữ, khái niệm của giáo lý Phật giáo để viết sách “Chuyên pháp luân”; tự nhận là “Phật chủ”, gán lợi ích việc luyện tập khí công với luận điệu “mê tín” như luyện tập khí công sẽ được “Phật chủ” tịnh hóa, phù hộ, bảo vệ; Lý Hồng Chí lừa đảo, che đậy với vô bực khí công dưỡng sinh tốt cho tâm tính, đề cao đạo đức, lôi kéo người luyện tập..., sau đó xuyên tạc, bài xích các tôn giáo để hướng đến đề cao Lý Hồng Chí là người cứu vớt nhân loại.

Như vậy, mục đích thực sự của Pháp luân công là mượn vỏ bọc của một môn luyện công rèn luyện sức khỏe và lợi dụng các yếu tố tôn giáo, tâm linh để tập hợp lực lượng, lôi kéo quần chúng tham gia, khuếch trương thanh thế, đòi chính quyền công nhận tư cách pháp nhân, nhằm từng bước công khai hình thành tổ chức đối lập về chính trị ở Việt Nam.

2. Tính chất phản khoa học của Pháp luân công

Pháp luân công lợi dụng các bài tập khí công truyền thống vốn có lợi cho việc tăng cường sức khỏe, biến nó thành của mình, khuếch đại tác dụng của việc luyện tập Pháp luân công đối với sức khỏe, cho rằng những người luyện tập Pháp luân công có thể tự chữa được bách bệnh, kể cả những bệnh hiểm nghèo như ung thư mà không cần dùng thuốc, chữa trị tại bệnh viện. Nhiều người bệnh cả tin, không dùng thuốc, từ chối điều trị tại bệnh viện, tiếp tục luyện tập Pháp luân công đã dẫn tới tử vong (một số trường hợp ở Hà Nội, Thái Nguyên, Nghệ An, Quảng Nam...).

Pháp luân công kết hợp hình thức luyện tập khí công rèn luyện sức khỏe với hình thức tu tập sử dụng yếu tố tâm linh, tâm lý đánh đúng tâm lý của một bộ phận người dân, nhất là số người bị bệnh hoặc có vấn đề về sức khỏe tin tưởng tuyệt đối luyện tập khí công không cần dùng thuốc cũng khỏi bệnh, đưa ra

“luận thuyết” nếu luyện tập đông, luyện tập gần nhau sẽ nhanh tạo ra “công lực”, đây cũng chính là nhu cầu giao tiếp giải tỏa tâm lý của những người bị bệnh, người nghỉ hưu... để lừa gạt, mê hoặc, lôi kéo, tập hợp lực lượng của Pháp luân công.

3. Tính chất phản văn hóa, phản xã hội của Pháp luân công

Pháp luân công cổ vũ “từ bỏ tình thân” chuyên tâm theo học “Pháp luân đại pháp” để được thăng cấp, cuối cùng sẽ tu thành “Phật, Đạo, Thần”. Nhiều người luyện tập đến mức mê muội, bị ảo giác, thậm chí thực hiện hành vi phạm tội, như vụ án Phạm Thị Thiên Hà, cầm đầu một nhóm tu luyện theo Pháp luân công đã thực hiện hành vi giết người phi tang xác ở Bình Dương vào tháng 5/2019.

Lý thuyết tu tập của Pháp luân công dựa trên sự kết hợp triết lý Phật giáo, khí công, âm dương, đạo giáo, vũ đạo, thiền... trong đó lấy nền tảng giáo lý Phật giáo và khí công làm nền tảng. Lý Hồng Chí tự xưng là “Pháp thân”, “Pháp chủ”, “Phật sống” để “cứu độ” chúng sinh. Nhiều người đã ngộ nhận Pháp luân công là một môn tu tập của Phật giáo nên đã tin theo. Các tài liệu, bài giảng của Lý Hồng Chí gồm có sách “Chuyển pháp luân”, “Đại viên mãn pháp”, “Tình thân yếu chí”...; ngoài ra còn có hàng chục Website hướng dẫn luyện tập khí công và được “lý giải” là một trong 84 nghìn pháp môn của Phật gia để nâng cao cái “đức”, giảm cái “nghiệp” làm cho thân thể được yên tĩnh, cuối cùng đạt đến “khai công, khai ngộ, công thành viên mãn, linh hồn bất diệt”.

III. MỘT SỐ ĐỊNH HƯỚNG TRONG CÔNG TÁC TUYÊN TRUYỀN ĐẤU TRANH PHẢN BÁC PHÁP LUÂN CÔNG

1. Khẳng định Pháp luân công không phải là một tổ chức tôn giáo do không đáp ứng các điều kiện cần thiết theo quy định của pháp luật Việt Nam về tín ngưỡng, tôn giáo. Theo quy định của Luật Tín ngưỡng, tôn giáo năm 2016, một tổ chức được công nhận là tổ chức tôn giáo phải có giáo lý, giáo luật, lễ nghi; có tôn chỉ, mục đích, quy chế hoạt động không trái với quy định của pháp luật Việt Nam.

Nhà nước ta chủ trương không công nhận, không cấp đăng ký sinh hoạt, hoạt động đối với Pháp luân công và không để Pháp luân công công khai hình thành về tổ chức dưới bất kỳ hình thức nào. Pháp luân công ở Việt Nam không phải là tổ chức tôn giáo, do vậy không ứng xử với Pháp luân công như với một tôn giáo; không sử dụng thuật ngữ “đạo” hay “tôn giáo” trong xử lý vấn đề Pháp luân công.

2. Tăng cường công tác quản lý đối với hoạt động của những người tu Pháp luân công tự tập theo nhóm hoặc tự tập đông người để từ chối các hình thức vận văn hóa, thể dục với hình thức tu tập Pháp luân công, trong đó bằng

ghép các yếu tố tín ngưỡng, tâm linh lôi kéo nhiều người tham gia; xử lý nghiêm theo quy định của pháp luật những hoạt động in ấn tài liệu không xin phép, phát tán tài liệu và sử dụng mạng xã hội để tuyên truyền phát triển Pháp luân công và xuyên tạc, chống đối đường lối, chủ trương của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước, làm ảnh hưởng đến an ninh chính trị, trật tự an toàn xã hội.

Đối với những người tham gia luyện tập Pháp luân công với mục đích thuần túy rèn luyện sức khỏe, chính quyền địa phương và các cơ quan chức năng cần có những biện pháp tác động linh hoạt, vận động thuyết phục để họ không tin và không tham gia Pháp luân công; vận động người dân tham gia các câu lạc bộ dưỡng sinh, luyện tập các bài thể dục, dưỡng sinh đã được cơ quan chức năng thẩm định phù hợp với từng lứa tuổi. Ở những địa bàn khu dân cư, tổ dân phố chưa có các câu lạc bộ sức khỏe, thể thao, dưỡng sinh, chính quyền địa phương cần sớm hướng dẫn, tạo điều kiện để thành lập các câu lạc bộ nhằm thu hút người dân tham gia rèn luyện sức khỏe, tránh ảnh hưởng của Pháp luân công, không tin tưởng tuyệt đối vào khả năng luyện tập Pháp luân công để chữa khỏi mọi bệnh tật mà không cần điều trị bằng thuốc đông, tây y.

3. Đẩy mạnh công tác tuyên truyền, phổ biến, giáo dục pháp luật ở cơ sở bằng nhiều hình thức như thông qua các cuộc họp của cơ quan, đơn vị, tổ chức, doanh nghiệp, các buổi sinh hoạt tổ dân phố, khu dân cư, lồng ghép trong các hội nghị, hội thảo của Mặt trận Tổ quốc và các đoàn thể nhân dân ở cơ sở, nhằm giúp cán bộ, đảng viên, công chức, viên chức và các tầng lớp nhân dân hiểu rõ bản chất của Pháp luân công, nâng cao ý thức cảnh giác với những âm mưu, thủ đoạn phá hoại an ninh chính trị, trật tự an toàn xã hội dưới hình thức rèn luyện sức khỏe của Pháp luân công, không tin theo kẻ khuấy kích động, lợi dụng, lôi kéo vào các hoạt động vi phạm pháp luật.

Tiếp tục tuyên truyền các quan điểm, chủ trương của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước về tự do tín ngưỡng, tôn giáo; đấu tranh phân bác việc lợi dụng các yếu tố tín ngưỡng, tôn giáo, tâm linh của Pháp luân công để vi phạm pháp luật, gây mất ổn định chính trị, xã hội, chia rẽ khối đại đoàn kết dân tộc, đi ngược lại đạo đức truyền thống của dân tộc Việt Nam./